WE VERBAZEN ONS AL JAREN...

WE HAVE BEEN AMAZED FOR YEARS...

Marjon and Nick Jasker

Eerst de feiten

Al 22 jaar verzorgen wij een vrouwelijke *Pantherophis guttatus*. Het is een tamelijk passief dier, het tegenovergestelde van haar partner, die nogal fel en alert is. Om haar, vanwege haar leeftijd, te ontzien, hebben we het echtpaar een jaar of tien geleden van elkaar gescheiden. Man en vrouw leven sindsdien geduldig verder in hun eigen terrarium.

Het verbaasde ons aanvankelijk niet dat het vrouwtje kort na de scheiding nog bevruchte eieren legde. Maar onze verbazing werd wél steeds groter, toen ze van geen ophouden wist en jaar na jaar bevruchte eieren bléét leggen. Die lieten we haar aanvankelijk zelf uitbroeden. Wel werd gaandeweg het aantal eieren minder en gingen we een broedstoof gebruiken om de eieren uit te laten komen. In de loop der tijd bleken trouwens niet álle eieren meer bevrucht te zijn. De laatste

Marjon and Nick Jasker

Starting with the facts

We have been taking care of a female Pantherophis guttatus for 22 years. It is a rather passive animal, the opposite of its partner, who is rather fierce and alert. To spare her, because of her age, we separated the couple about ten years ago. Since then, husband and wife have lived patiently in their own terrarium.

At first, we were not surprised that the female laid fertilized eggs shortly after the separation. But our amazement did get bigger and bigger when she did not stop, and continued to lay fertilized eggs year after year. We initially let her hatch them herself. However, the number of eggs gradually decreased, and we started using an incubator to hatch the eggs. In the course of time, it turned out that not all eggs were fertilized anymore. In recent years we have not made any attempts to hatch the eggs at all.

Figuur 1. Pantherophis guttatus, vrouw. / Figure 1. Pantherophis guttatus, female. Foto/Photo Marjon Jasker.

Figuur 2. Pantherophis guttatus, vrouw in de tuin. / Figure 2. Pantherophis guttatus, female, in the garden. Foto/Photo Marjon Jasker.

jaren ondernemen we helemaal geen pogingen meer om de eieren uit te broeden.

Zitten we met onze verklaring op het goede spoor?
Sommige slangensoorten hebben de instandhouding van de soort gewaarborgd door uitgestelde bevruchting (amphigonia retarda) in hun overlevingspakket op te nemen: in een speciale kamer aan het einde van eileider kan een vrouwtjesslang sperma opslaan. Slangensperma blijft gedurende enkele jaren zijn vruchtbaarheid behouden en zodoende kan het vrouwtje ettelijke jaren na haar laatste paring, als de overlevingskansen voor haar nazaat gunstiger zijn dan die op het moment van de paring waren, nog levensvatbare jongen voortbrengen. Maar het aantal jaren waarin ons rattenslangvrouwtje nu al uit haar eventuele spermavoorraad put, begint wel erg uitzonderlijk te worden. Is er wellicht nog een andere verklaring mogelijk? We horen het graag.

Are we on the right track with our statement?
Some snake species have ensured the conservation of the species by including delayed fertilization (amphigonia retarda) in their survival kit: a female snake can store sperm in a special chamber at the end of the oviduct. Snake sperm retains its fertility for several years and thus the female can produce viable offspring several years after her last mating, if the chances of survival for her offspring are better than they were at the time of mating. But the number of years in which our rat snake female is already drawing from her sperm supply, if any, is starting to become very exceptional. Is there maybe another explanation possible? We would like to hear it.

Translation into English: Marcel van der Voort.